

EEN VOLMAAKTE VREDE

Maar Hij zei tegen de vrouw: Uw geloof heeft u behouden; ga heen in vrede! Lukas 7:50

Toen de tranen rijkelijk uit haar ogen op Jezus' voeten stroomden, trok Hij ze niet terug. Toen ze Zijn voeten met haar haren droogde, bleef Hij even stil en liet haar begaan. En toen ze nog verder ging – Zijn voeten steeds opnieuw kussend, zonder te stoppen – trok Hij zich nog steeds niet terug, maar nam Hij in stilte alles aan wat ze deed. Zelfs toen ze kostbare zalf rijkelijk over Zijn voeten uitgoot, wees Hij haar niet af en berispte Hij haar niet. Hij aanvaardde haar geschenken in stilte, zonder haar op dat moment ook maar één woord van erkenning te geven. Denk hier eens goed over na: het is een enorme zegen om door God aanvaard te worden, zelfs als je nog geen enkel woord uit Zijn mond hebt gehoord dat dit bevestigt. Als jouw tranen, je roep om hulp, je stille liefde en je oprechte zoektocht – jouw belijdenis van zonden, je worsteling om te geloven en de eerste stappen in je geloof – door de Heere worden aangenomen, ook al heeft Hij nog niet gezegd: *'Je zonden zijn vergeven'*, dan bevind je je in een bijzondere en gezegende fase. Want God aanvaardt niemand zomaar, zelfs niet in een stilte die instemming betekent, om zich daarna weer terug te trekken. Jezus nam ook de liefde en de gaven van deze vrouw aan, hoewel Hij haar een tijdlang geen enkele verzekering gaf dat Hij haar werkelijk had aangenomen. Alleen al dát besef moet haar diepe troost en bemoediging hebben gegeven.

